

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 22 DESEMBRE DE 2023 | Número 233

PÀG. 3 | JESÚS RENAU

Referent en l'acompanyament espiritual

PÀG. 6 | JORDI JOVER

"Els petits èxits han fet que tinguin sentit els 30 anys de la Fundació Comtal"

PÀG. 14 | DRETS HUMANS

El nunci apostòlic reivindica el paper de l'Església

PÀG. 18 | FUNDACIÓ BLANQUERNA

Concert de celebració dels 75 anys a la basílica de la Sagrada Família

PÀG. 23 | DECORACIONS DE NADAL

La història de les neules de Mallorca

El paper del Gall a la missa del Gall | PÀG. 21

PÒRTIC

Les vigílies del dia de Nadal són per la religió cristiana un dels dies més importants. És el moment de comunió dels cristians on celebren el naixement del fill de Déu, Jesucrist. Una de les cerimònies més tradicionals és la missa del gall, que se celebra durant la mitjanit del 24 al 25 de desembre. Segons el relat, va ser un gall el primer animal de l'estable que va veure néixer Jesús i amb el seu cant ho va anunciar a tothom. Sigui com sigui, nosaltres seguirem anunciant i desitjant-vos sempre un molt Bon Nadal!

SUMARI

3 Actualitat

Mor el jesuïta Jesús Renau, referent en l'acompanyament espiritual
Jordi Jover: "Els petits èxits han fet que tinguin sentit els 30 anys de la Fundació Comtal"
El nunci reivindica el paper de l'Església en la promulgació i defensa dels Drets Humans
Blanquerna, "per a-mor"
El paper del gall a la Missa del Gall, o Pollet
La història de les neules de Mallorca, una decoració de Nadal poc coneguda
On es podrà sentir el Cant de la Sibila la nit de Nadal?

5 Panoràmica

Renau, Čapek i el potus, per Laura Mor
Comprensió amb la secularització dels joves, per Josep Oriol i Humet

30 Recull de premsa

31 La setmana a les xarxes

Mor el jesuïta Jesús Renau, referent en l'acompanyament espiritual

Aquest dissabte 16 de desembre ha mort el jesuïta **Jesús Renau**, un dels religiosos catalans que ha escoltat a més persones i més a fons al llarg de la seva vida. Tenia 89 anys i havia estat provincial dels Jesuïtes i director del Col·legi de Casp de Barcelona. Però també se'l coneixia per llibres d'espiritualitat i pregària de referència, com *Cada dia*, publicat el 1977. I sobretot ell coneixia en profunditat les moltes persones a qui havia acompanyat espiritualment.

Jesús Renau i Manén havia nascut a Barcelona el 1934. Als 16 anys va entrar al noviciat de la Companyia de Jesús i als 19 va fer els vots. Era llicenciat en filosofia i en teologia. En una primera etapa pastoral va ocupar el càrrec de delegat de vocacions i es va dedicar principalment a la pastoral de joves. Va ser l'etapa en què va escriure llibres d'èxit com *Cada dia* o *Meditacions per a una parella* publicats a Claret.

De 1977 a 1983 va de ser director del col·legi del Sagrat Cor-Casp, del qual n'havia estat alumne i després professor. I del 1995 al 2001 va ser provincial de Catalunya de la Companyia de Jesús. Entre altres responsabilitats també va coordinar la pastoral dels jesuïtes d'Espanya, va

esdevenir superior de la comunitat dels jesuïtes al carrer Casp, consiliari del Casal Loiola i col·laborador de Cristianisme i Justícia. Els darrers anys va ser director espiritual del Seminari Interdiocesà acompanyant els seminaristes catalans i professor de Teologia Espiritual de l'ISCREB.

La recuperació de les paraules, Senyor, que hi vegi!, Una nit, Desafiados por la realidad, La pregària virtual, són altres publicacions del

pare Renau. Una activitat que ha combinat amb la presència en diversos espais **digitals** i va ser un dels col·laboradors amb **un blog** des dels inicis de Catalunya Religió. Amb l'experiència acumulada, els darrers anys s'ha dedicat a la direcció d'exercicis espirituals i a l'acompanyament espiritual.

"He sigut feliç i espero ser-ho", **explicava** a Catalunya Religió coincidint amb la publicació del seu darrer **llibre**, *Suport*, una proposta més

de les que ha fet durant la seva llarga dedicació per ajudar a pregar i acostar-se així a una església més autèntica.

CR | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.**

Renau, Čapek i el potus

LAURA MOR
A SOLVITUR AMBULANDO

En la mort dels savis hi ha un aiguabarreig d'agraïment i de dolença. Ens fa dibuixar un somriure als llavis d'admiració per tanta bondat regalada i ens retorna al dubte de quins deixebles continuaran la seva feina. En el cas d'en Jesús Renau, tenim el llegat de tot el que va deixar escrit per ajudar-nos a pregar. Ens volia fer conèixer millor a Jesús i tota la vida l'ha centrada en ell, font d'amor, de creativitat i de la seva insubornable **visió positiva** davant dels reptes d'avui.

L'última vegada que vaig trobar-lo va ser **en context d'entrevista**, amb la gravadora al costat, per no perdre cap matís de la conversa. Al damunt de la taula del despatx, a Cristianisme

i Justícia, exhibia un fantàstic potus. Em va explicar com en tenia cura. He recordat l'anècdota llegint *L'any del jardiner*, del txec Karel Čapek.

Entre les pàgines d'aquest llibre fantàstic, he trobat el tarannà d'en Renau. Aquella observació minuciosa, el llenguatge planer i entenedor, l'arrelament i la proximitat a les coses que ens humanitzen i una bona dosi de sentit de l'humor. I és clar, l'anècdota de l'aprenent de jardineria, que parla de la paciència i d'una manera de ser humil i curiosa. Atent a la novetat, disposat a escoltar què està passant. L'esforç per entendre-ho i el sentit crític per confrontar-ho amb el bé comú. El vaig conèixer gran, quan ja era un d'aquells personatges eters. Vam com-

partir un mateix sostre al barri del Bon Pastor, en una comunitat mixta, de laics i jesuïtes, pensada per ajudar-nos al discerniment. Amb els anys he confirmat que tothom l'admirava, perquè escoltava de debò, des de la proximitat i sense altivesa. Bons consells i paraules encertades. Algú en criticava que li hauria agradat que fos més exigent com a director espiritual. Però l'agressivitat, si mai n'havia tingut, l'havia après a dominar. Tenia un altre estil d'acompanyament, coneixia a fons la psicologia i l'espiritualitat de la persona i tractava tothom amb respecte i compassió. En Renau era tot pau i bondat. Et trobarem a faltar, company.

Jordi Jover: “Els petits èxits han fet que tinguin sentit els 30 anys de la Fundació Comtal”

Ja són 30 anys apostant per l'educació, la innovació i, sobretot, la transformació. Són tres dècades de treball amb els infants i joves vulnerables del barri del Casc Antic de Barcelona per garantir-los el dret a l'habitatge i per ajudar-los en el seu creixement personal, acadèmic i laboral. La **Fundació Comtal**, una de les obres socials de La Salle de Catalunya, es troba enguany de celebració i en parlem amb el director de l'entitat, **Jordi Jover**. Malgrat les dificultats de finançament i les complicacions amb l'administració, celebra “els petits èxits setmanals” que donen sentit a la tasca que fan voluntaris i professionals.

“Al llarg d'aquests anys, amb èxits i fracassos, hem pogut atendre milers d'infants i joves; això ens fa sentir que hem fet una bona feina”, valora Jover. Malgrat fa poc més d'un any que és el màxim responsable de la Fundació Comtal, porta tota una vida dedicada a l'atenció i acompanyament dels joves del barri. Ell va formar part de l'equip que va impulsar l'entitat ara fa 30 anys i amb un somriure a la cara assegura: “Com a director, arribo en un moment personal de final d'etapa laboral a un lloc que m'estimo molt”. Amb ell fem balanç del recorregut de la

fundació, però també parlem de la seva trajectòria a La Salle, el paper dels laics i les congregacions i la situació de pobresa que es viu al centre de Barcelona.

Tota una vida al servei dels altres, què t'ha portat per aquest camí?

No et podria dir un element únic, però òbviament una família d'ambient d'Església a casa ajudava, no? Jo crec que el punt va ser anar a petar a una escola de La Salle que em va fer veure que des d'un àmbit de la fe podies viure una vida plena a partir d'un servei. Nosaltres vivíem al barri i el col·legi més a prop era La Salle Comtal. No hi ha més història que anar a petar a una escola cristiana i anar creixent trobant-se molt a gust i després trobant-se molt a gust fent activitats per ser actius i sensibles en el tema social i vivint en un barri en que les necessitats han anat canviant, però encara són molt importants les necessitats dels veïns i les veïnes.

Ets associat lasal·lià.

Sí, com en altres congregacions, hi ha els religiosos i consagrats i ja fa molts anys que la mateixa institució de La Salle va obrir tota una via

en l'àmbit de seglars. Inicialment, es parlava de "Família Lasal·liana" o "Missió compartida" i, sota aquests paraigües, hi ha persones laiques que volen seguir la identitat de la institució des de l'àmbit humà, cristià i lasal·lià més específicament. No es tracta d'associar-se a un projecte concret, t'associes a la institució. Al final és un compromís públic i la gran diferència és que s'ha de viure en comunitat. Aquest "viure en comunitat" també té una obertura diferent. No parlem de comunitat de religiosos pròpiament o de viure les 24 hores en comunitat com si fos casa teva. Parlem de comunitat com a exemple de convida i participar en la fe.

"SI TOT PLEGAT FOS MENYS CÚRIA I MÉS HORIZONTAL HI HAURIA MÉS PROFETES AL MÓN"

I això en què es concreta?

En el nostre cas, tots els associats estem vinculats a una comunitat que pot ser de germans religiosos íntegrament, de germans i seglars com és el meu cas o que hi hagi només laics. Amb això el que volem és poder donar continuïtat a la institució.

Està en perill la institució?

La continuïtat no vindrà pels germans o els religiosos, sinó que vindrà pels seglars que segueixen aquesta identitat. El futur està aquí i penso que en això hem de treballar. I és veritat que tot i que totes les congregacions poden tenir similituds en aquest aspecte, la institució de La Salle va ser una mica pionera amb el tema de la missió compartida i va ser una de les que va iniciar aquest camí.

I com ha estat aquesta evolució del paper dels laics?

A l'estat espanyol el 90% dels equips directius estan formats per seglars i encara podríem pujar una mica més aquest percentatge. Evidentment, les cúpules de les institucions són formades per germans com per toca. Però més enllà d'això, la realitat és que La Salle té a Catalunya 25 obres i en tot l'estat n'hi ha 120. Això vol dir que hi ha un fotimer d'institucions amb equips i persones que tiren endavant i que només amb les forces dels religiosos no podrien ser una realitat. Des d'aquesta visió, que penso que és molt positiva, la congregació va veure que calia aquesta obertura. És veritat que al fi-

nal parlem de congregacions amb dret canònic i això fa que potser, sovint, hi ha massa limitacions encara pel que fa al mandat dels laics dins de l'estructura eclesial. El temps dirà i el temps farà. De fet, l'estructura ja es mou, però es mou cada 50 anys, no cada 5 com potser necessitariem, no?

Entenc que t'agradaria que es pogués més?

Per descomptat. Si l'estructura es pogués més, serien molts més profetes al món. Si potser tot plegat fos menys cúria i més horitzontal. Però, mira't amb perspectiva, hem avançat, això segur.

"PER NOSALTRES, EL 'FE, FRATERNITAT I SERVEI' DE LA SALLE TÉ MOLT SENTIT EN EL TREBALL DE LA FUNDACIÓ COMTAL"

D'on sorgeix la idea de la Fundació Comtal?

A La Salle Comtal hi havia un grup de joves i d'allà va sorgir l'esperit que havíem de fer alguna cosa pel barri, pel Casc Antic de Barcelona.

Vam començar amb un petit grup que li dèiem "grup motor" i amb el que vam començar a fer camps de treballs a l'estiu. Al llarg d'aquests dies ajudàvem a netejar i pintar pisos de gent vinculada a serveis socials i que no tenia recursos bàsicament. Arran d'allò, va sorgir que havíem de fer alguna cosa en l'àmbit de l'educació perquè veiem que en aquest àmbit hi havia moltes mancances i que hi havia necessitats de suport educatiu i reforç. De tot això, va sorgir la idea d'obrir un centre obert amb l'objectiu que a les tardes es pogués atendre aquest tipus de canalla. I d'això han passat 30 anys.

Es diu aviat!

En aquest camí, el Centre Obert es va convertir en una fundació i aquesta va obrir altres serveis. Des del "grup motor" fins aquesta realitat han passat una colla d'anys. I hem anat fent un servei que el pensem, en el nostre cas, des d'una perspectiva d'Església. Per nosaltres, el "fe, fraternitat i servei" de La Salle té molt sentit en aquest treball. Sempre hem mantingut que la institució és una obra més de la congregació amb la voluntat de seguir exclusivament el treball del fundador que era dedicar-se a les per-

sones més vulnerables, especialment des de l'àmbit de l'educació que pot abastar molts més aspectes com l'habitatge, la inserció laboral o d'altres.

De quines xifres estem parlant?

Evidentment, aquest treball en un inici sorgia des de l'àmbit del voluntariat. Però al segon o tercer any vam veure que si volíem fer una cosa amb una mica de pes havíem de tenir persones contractades. Ara, des de ja fa anys, tenim un model mixt que ha crescut molt amb 51 treballadors i amb gairebé un centenar de voluntaris a l'any. Són xifres que fan una mica de por.

"SI ANALITZÉSSIM LES CONDICIONS DEL SECTOR SOCIAL SEGUR QUE NINGÚ HI VINDRIA A TREBALLAR"

Ara fa un any que vas agafar el nou càrrec de director de la Fundació Comtal.

Sí. Primer he de dir que jo no he marxat mai de la fundació, sempre he estat al patronat, com

a part de la representació o dins del “grup motor fundador en el seu dia”. Jo tenia un mandat temporal dins la institució de La Salle que era el de la direcció general de tota la xarxa d'obres de la congregació i acabava l'any passat. I després d'aquest càrrec com que sempre havia estat vinculat a la fundació vam acordar que poguéssim portar-ne la direcció contractualment. Fins llavors, la meua vinculació havia estat un tema de voluntariat, no. També és veritat que jo vinc aquí amb la voluntat que sigui un final d'etapa laboral en un àmbit, com és la fundació, que m'estimo molt.

I com ha de ser el director de la fundació?

El model que jo volia per la institució era un model per donar-li més projecció, més obertura, més externalització i més possibilitats de captació en l'àmbit relacionat. La realitat és que no hem pogut aplicar aquest model perquè ha estat un any molt difícil per la fundació a escala interna i hem hagut de fer una mica de tot. El sector social és molt precari. Sempre dic que l'àmbit de l'educació o de la salut estan molt regulats, però que el social no ho està gens. Ens queden molts anys i moltes penúries encara.

Quina és la prioritat ara mateix en aquesta regulació?

Per ser ben curt, anivellar el suport institucional i administratiu. Objectivament, el sector social està a anys llum d'un reconeixement a la tasca fets i els seus professionals. Aquest reconeixement permetria tenir unes organitzacions més fortes i lluitar contra la precarietat que tenim ara. Això d'entrada, però també cal treballar l'aspecte formatiu o el legislatiu. En un percentatge massa elevat vivim de les subvencions, de la captació, treballem de forma assistencial i amb recursos o espècies que trobem de sota les pedres. Evidentment, ni l'escola pública ni la concertada està en aquesta línia, per exemple. Tenen les seves reclamacions lícites, però si analitzéssim les nostres condicions segur que ningú hi vindria a treballar.

Quin balanç fas del treball de la fundació durant aquests 30 anys?

Hem pogut atendre moltes i milers de persones, sobretot d'infants i joves. Aquest fet, evidentment, amb èxits i fracassos, ens fa sentir que hem fet una bona feina. Sents que has po-

gut tancar el cercle i no només fent un reforç, sinó també fent formació, orientació o treballant temes d'habitatge. Amb aquest últim tema, hem obert molts camins, hem estat al costat de qui hem pogut atendre i ho hem fet des d'una atenció molt personalitzada, molt curosa i respectuosa amb les persones. Val a dir que això també és molt missional de la institució de La Salle. Després, quan hem pogut, hem crescut i quan ha tocat ens hem tornat a encaixar. Tot plegat s'ha anat engreixant, però si el finançament i l'estabilitat és precaria, vivim en una certa incertesa permanent.

Què és el que fa diferent la Fundació Comtal de la resta?

És complicat perquè hi ha moltes entitats i fan molt bona feina per descomptat. Però penso que nosaltres hem pogut estar en un entorn molt delimitat, un barri. Això ens ha fet ser diferents en el sentit de ser referents per aquest barri i també ens ha ajudat en un model més metodològic. Al final estem atenent una persona amb unes dificultats i li fem una atenció personalitzada. No és un model de 360 graus, però quasi.

I la fe i l'Església?

Són un valor afegit per la nostra tasca, és clar. Des de la perspectiva d'una persona creient, pensem que això forma part de la fe i d'oferir als altres un servei per estar al 100% per ells. En aquest sentit, quan l'Església rep pals per tot arreu, hauria de treure profit més d'això. Segur que li sortiria més a compte que no tancar-se.

"LA VOLUNTAT ÉS QUE, MENTRE ES PUGUI, EL REPRESENTANT DE LA FUNDACIÓ COMTAL SIGUI UN GERMÀ DE LA SALLE"

Amb quin moment et quedes d'aquests 30 anys?

En molts inicis, un dels moments claus és l'aposta per la contractació de persones. I, d'altra banda, també un dels punts claus d'aquests trenta anys ha estat tot el que fa referència a l'àrea residencial: obrir un pis de menors, tres pisos de majors d'edat d'emancipació i, sobre-

tot, l'obertura del CRAE. Aquest últim ha estat un escenari totalment diferent: tenir canalla vivint amb uns educadors que desenvolupen aquesta feina i el suport de tota l'entitat. Amb tot, intentem ser-hi i hem anat provant cosetes al llarg dels anys. En aquest aspecte, tossudets si que ho som.

Quin valor!

Inicialment, la congregació també s'ho mirava amb cert neguit. Es preguntaven si ens en sortiríem amb totes les pors que això suposa. Però els anys ens han aportat confiança i recorregut. És evident que tot plegat sorgeix d'un grup de joves una mica inconscients i no pas d'una realitat eclesial i institucional que es valida. Al final les coses van així: surten les coses en empènyer una mica més del compte d'allò que semblaria oportú. Si tinguéssim excessives pors no faríem res mai.

Com us plantegeu la celebració dels 30 anys?

La veritat és que no ho plantegem d'una manera molt extraordinària. Però sí que volem que sigui un reconeixement a tothom perquè això no

va d'una persona, ni de dos que ho tiren endavant. Va de molta gent que cal reconèixer. L'aniversari també ens dona l'oportunitat de donar a conèixer el que fem i la nostra història. Al final celebrem que fa 30 anys que estem aquí. És cert que no podem tirar la casa per la teulada i hem d'aguantar amb el que tenim perquè ens trobem en un moment complicat internament, sobretot en l'aspecte del finançament. Però, tot i això, ho viurem com un moment de gratitud i agraïment a molta gent.

Una gratitud i agraïment que compartiu també amb els germans de La Salle, oi?

És clar. Ens sentim ajudats totalment. Ja fa uns 20 anys que estem dins la xarxa d'obres de la institució com una entitat més i des que ens vam convertir en fundació, al patronat hi ha presència dels germans. Actualment, en són quatre els patrons germans i, a més, el president de la fundació és el visitador auxiliar. La voluntat és que, mentre es pugui, el representant de la Fundació Comtal sigui un germà. La congregació hi està implicada i hi ha germans al patronat, però també n'hi ha que ho estan des de l'àmbit del voluntariat.

LA FUNDACIÓ COMTAL TREBALLA EN UN BARRI ON "HI CONVIUEN LES TENDÈNCIES AMB LA MISÈRIA"

Et preocupa la manca de vocacions?

Em preocupa que els capellans de 80 o 90 anys, que encara estan vius, són més oberts que els mossens que arriben i van embotonats fins als peus. No sempre és així i no podem generalitzar, però hi ha una certa onada de... seria complicat posar-hi una etiqueta. Amb la congregació no passa tant, però és un tema de percentatges: si tens 200 germans, tindràs 20 que potser certs temes els costen més i en tindràs 180 que seran fantàstics; si en tens cinc, les possibilitats són menors. Això és producte de l'Església, però també de la nostra realitat. Tots hem de sumar per tenir més vocacions i ara mateix a l'estat espanyol, a La Salle, tenim un jove en noviciat. Per això, sempre defenso molt que hem de cuidar els laics. Crec molt en què la missió és una, però, si no hi ha mans, serà difícil. I per mi el que diu La Salle quan parla de "missió compartida" està molt bé. Tot no ho

compartirem, ja ho sabem perquè l'evolució dels laics encara té el seu camí. Però s'han fet passos inimaginables fa 30 anys en moltes congregacions. Potser el que toca l'àmbit diocesà costa més, però tot arribarà.

Com has vist evolucionar la pobresa durant aquests 30 anys d'acció al barri?

El Casc Antic sempre ha sigut, i això ho diem sempre, la porta d'entrada a Barcelona. I en un primer moment, a l'inici també de la fundació, es va viure una onada d'immigració interna de l'estat. Es tractava d'una població amb molta canalla i amb moltes dificultats. El pas dels anys va portar una segona onada d'immigració no-comunitària: persones del Marroc, d'Amèrica del Sud, de Filipines, entre d'altres. Tots ells arriben per construir un projecte de vida des de zero. Actualment, continua havent-hi aquesta població que arriba, que no té mitjans i que té moltes dificultats, però també hi ha un barri amb població que fa quedar molt bé i que va de moderneta. Al barri hi ha coses molt *fashion*, però alhora hi ha molta misèria. I això és dolent perquè aquestes persones més vulnerables al final seran expulsades del seu barri perquè nin-

gú pot llogar un pis amb un preu normal aquí. És absolutament prohibitiu. El problema és que aquest és un tema que seguim tenint després de governs municipals de tota mena i tots els colors. Ningú ho ha volgut o ha sabut arreglar, per molt social que pogués semblar, i això vol dir que és un tema molt complicat.

Quins són els reptes actuals de la Fundació?

Ara mateix els reptes són de sostenibilitat i de sobreviure. Hem de ser millors en buscar finançament. Jo penso que ho som i ho fem bé, però abans érem 50 entitats buscant-ne i ara en som 500 i això costa. També tenim una via en l'àmbit educatiu pel que fa a les escoles de segones noves oportunitats. És un tema amb el qual ens hi hem d'aplicar perquè les xifres d'absentisme i abandonament cada vegada seran més grans. Tenim moltes dificultats amb col·lectius molt desmotivats i penso que hem de buscar bones alternatives. Però pel camí es perden massa llençols encara i se'n perden més dels que estadísticament es diuen, perquè falten recursos. Després, també hi ha tot el tema de l'habitatge o residencial amb tots aquests joves que no tenen els recursos. I el més preocupant és que

tenen aquests problemes les persones sense recursos i també els té una persona que treballa i que té, en teoria una feina estable. Alguna cosa de forma contundent s'ha de fer. Com a fundació i com a futur, no podem arriscar perquè els recursos són molt escassos.

Si haguessis de destacar una història amb noms i cognoms de la Fundació al llarg de tots aquests anys...

Podria parlar dels infants o joves que han fet una progressió, que han tingut un suport per

part nostra i que després de tant en tant te'ls trobes pel carrer o et venen a veure i et donen les gràcies o et diuen senzillament que han trobat feina. Això ja és un èxit. Sovint els veus il·lusionats perquè han tingut aquella persona al costat que en un moment donat els ha ajudat sigui amb tema educatiu o amb qualsevol història. Aquests petits èxits, diguem-ne setmanals, fan que tingui molt sentit tot el que hem fet. Els grans èxits existeixen, però no gaire. També n'hi ha que al final no se'n surten. I podríem pensar: "Què no hem fet bé?". Però el que hem de pensar és que vam fer el possible

perquè se'n sortissin. Hi ha gent que porta a sobre motxilles molt complicades que són molt difícils de treure, però l'important és que hem estat al seu costat i els hem acompanyat mentre hem pogut.

Vic acull la Conferència Europea Claretiana

El govern general dels missioners claretians s'ha reunit aquest desembre amb els governs provincials d'Europa en la Conferència Europea Claretiana que ha acollit Vic del 4 al 14 de desembre. Una trobada que ha servit per compartir, reflexionar, pregar i discernir junts "els camins de la missió claretiana al continent", expliquen des de la congregació dels missioners claretians. La major part de la trobada ha estat centrada en la reflexió, el discerniment i la cerca de propostes conjuntes per a les diferents àrees de vida i missió.

CLARETIANS | [LLEGIR AL WEB](#)

Sant Felip Neri celebra els 800 anys del Pessebre i impulsa el cant de la Sibil·la

A partir del 21 de desembre, l'Oratori de Sant Felip de Sant Felip Neri de Barcelona acull una exposició per celebrar els 800 anys del Pessebre que estarà oberta tots els dies de Nadal. La nit de Nadal es podrà viure a l'Oratori amb el concert de nades a la plaça de Sant Felip i el cant de la Sibil·la abans de l'inici de la Missa del Gall. Amb aquestes propostes l'Oratori amplia les activitats de Nadal que cada any se celebren a Sant Felip Neri.

SANT FELIP NERI | [LLEGIR AL WEB](#)

La Rebotiga n.103. Abans de Nadal

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Comentem les **declaracions** del nunci a Catalunya Religió sobre l'elecció del bisbe de Girona i la seva **conferència** a Barcelona sobre els Drets Humans. També **recordem** el pare **Jesús Renau** i altres temes de la setmana com la **benedicció** de parelles del mateix sexe. Tertúlia amb els periodistes **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llistერი**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Foto: Fundació Blanquerna

El nunci reivindica el paper de l'Església en la promulgació i defensa dels Drets Humans

El Nunci apostòlic de la Santa Seu a Espanya i Andorra, **Bernardito Auza**, ha estat aquest dimarts a Barcelona per parlar del 75è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans. Ho ha fet a la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna (Universitat Ramon Llull) convidat per l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura per clausurar la novena edició de la Blanquerna-Emerson Summit i coincidint amb els **75 anys** de Blanquerna. En acabar l'acte, també ha parlat sobre el tema en unes declaracions a Catalunya Religió.

En la seva intervenció Auza, citant el Papa **Françesc**, ha situat els drets humans com a guia en una situació global convulsa. I ha remarcat que "són iguals per a tothom", especialment en un moment en què "certs règims i ideologies han contribuït al retrocés i no al desenvolupament" d'aquests drets.

En concret, el Nunci apostòlic s'ha referit al dret a la llibertat religiosa i de consciència com "un dels més vulnerats" a escala global. De fet, ha subratllat que el darrer informe d'Ajuda a l'Església Necessitada mostra com el 62,5% de

la població viu en un país on hi ha persecució religiosa, fet que ha qualificat d'inacceptable. Auza ha assegurat que el 75è aniversari de la Declaració Universal és una efemèride per recordar que cal seguir-hi treballant.

En l'acte hi ha intervingut el president de la Fundació Blanquerna, **Josep Maria Carbonell**, que ha afirmat que "en un món de capitalisme salvatge, confrontació i revolució tecnològica, els drets humans han de ser la guia". **Míriam Díez**, directora de l'Observatori Blanquerna, ha ressaltat l'experiència en diplomàcia d'Auza, i ha remarcat que "ser diplomàtic significa construir ponts".

Per la seva banda, la directora general de la Fundació Blanquerna, **Giorgia Miotto**, ha destacat "el paper rellevant de les universitats en tres missions: ensenyar, investigar i contribuir a resoldre els afers globals". Amb aquests compromisos s'ha celebrat la Blanquerna-Emerson Summit, centrada en la comunicació "com el poder més important del món". Així ho ha apuntat **Gregory Payne**, cap del departament a l'Emerson College de Boston. Aquesta trobada reuneix, des de fa nou anys, investigadors de

les dues institucions organitzadores per debatre i compartir resultats, reptes i bones pràctiques en l'àmbit de la comunicació global.

En la **conversa** amb Catalunya Religió, el nunci ha desenvolupat la seva visió sobre la implicació de l'Església en la promoció dels drets humans i la llibertat religiosa, també a Europa. Abans de ser nomenat nunci a Espanya el 2019, Auza havia estat observador permanent de la Santa Seu a les Nacions Unides.

Un cristià ha de defensar els Drets Humans?

Crec que sí... (riu). És cert que hi ha dues orientacions diferents com a objecció o reserva a la Declaració Universal dels Drets Humans. Una és la ideològica, totalitària, o sigui política, que s'hi oposa. I també podem considerar com a ideologia el fonamentalisme religiós, la ideologia o règims polítics que no accepten el dret de la llibertat religiosa o de consciència. Això seria com dir que la llibertat de consciència només és bona pels occidentals o pels europeus, però no pels musulmans o asiàtics. I la segona objecció seria el que en diríem nous drets, com el "dret" a l'eutanàsia o a l'avortament, que per

alguns països serien drets, però que mai han estat declarats universals. I hi ha un moviment a les Nacions Unides per fer reconèixer aquests nous drets com a drets humans fonamentals.

Alhora, també tenim un context en què la comunitat internacional respon de manera molt diferent de la vulneració dels drets humans fonamentals. Els estudis internacionals i dels organismes multilaterals són molt clars sobre la llibertat religiosa... Però hi ha països molt potents que la comunitat internacional ni sanciona, ni critica. He treballat durant molts anys en aquest context i he vist com informes de Nacions Unides es focalitzen més en certes violacions dels que en diríem nous drets que en criticar un país en el que les nenes encara estan forçades al matrimoni o són víctimes de la mutilació genital. La crítica depèn del pes dels països en la vida internacional.

La Santa Seu sempre s'ha sentit còmode amb la Declaració Universal dels Drets Humans?

Si un torna a llegir intervencions de la Santa Seu del moment de la creació de les Nacions Unides, o del mateix Pius XII, hi ha un suport

fonamental. Després de la Segona Guerra Mundial ja hi va haver reserves a l'aprovació de la Carta Magna de Nacions Unides i el Sant Pare va donar suport. Fins i tot malgrat algunes de les reserves més grans, que encara avui expres-sen molts països, contra la capacitat de veto en el Consell de Seguretat. La Santa Seu ja deia que això era una violació de la igualtat fonamental dels estats membres.

Estem en context històric del naixement d'organismes multilaterals que la Santa Seu va recolzar. Quan s'aprova la Declaració Universal dels Drets Humans estem encara a 15 del Concili Vaticà II, que és on es promulga el decret sobre la llibertat religiosa. Encara que aquest text del Vaticà II mai cita explícitament la Declaració Universal, hi està molt present. És una evolució i en aquell moment hi va haver una influència mútua. Alguns dels pares de la Declaració dels Drets Humans eren persones de fe.

Fa un any l'informe de la Càtedra de Llibertat Religiosa de l'Observatori Blanquerna deia que la llibertat religiosa a Catalunya tenia bona salut. Com estem a Europa?

En general, especialment quan es mira la situació des del prisma dels drets fonamentals, crec que la situació està bé. És cert que hi ha lectures molt diferents del que és o no és llibertat religiosa. Per exemple, si hi ha una persona que tomba una creu en un camí, hi ha grups que consideren que això és un acte hostil a la religió, un atac al símbol religiós molt important i, per tant, això ja és una forma de violació de la llibertat religiosa. Però un altre dirà que això és obra d'un brètol o d'un boig. Però també hi ha certes religions per les quals hi ha fets en els que és impossible separar si és un atac racista o contra la religió. Per exemple, passa amb l'antisemitisme. Si hi ha un atac contra un cementiri jueu és un acte antisemític i, per tant, un ultratge religiós. Són casos en el que és més fàcil aplicar el criteri, perquè hi ha molta compenetració entre la qüestió de grup o nacional i la religió que en altres religions és més difícils.

Però sí que en general crec que a Europa existeix de manera sòlida el reconeixement d'aquest dret fonamental. Pot ser que hi hagi grups extremistes que ho posin en qüestió com a dret fonamental, però no crec que hi hagi un siste-

ma o règim polític a Europa que tingui com a part de la seva política o de la seva ideologia el no respectar la llibertat religiosa.

Ni hi ha el perill que ho sigui?

Sempre hi ha el perill, per descomptat. Un dels fenòmens que avui estem vivint a Europa és que és molt difícil trobar el bipartidisme. I quan hi ha el fenomen de les coalicions polítiques hi ha elements que empenyen a certs actes, per exemple, en la qüestió de les migracions. Ho veiem als Països Baixos, a Suècia, a Hongria, a Espanya, a Itàlia... Governos que no poden existir sense coalicions o sense fer cessions a certs grups i que es poden veure constrenyits per impulsar certes línies polítiques que poden posar en risc drets fonamentals. Sempre hi ha el perill, cal estar sempre atents. Hi ha ideologies que semblen morir però que ressusciten.

GO KUBO!

LA PROPOSTA DE ROBÒTICA I PROGRAMACIÓ DE
BAULA PER A EDUCACIÓ INFANTIL I CICLE INICIAL
D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA

Foto: Enric M. Sebastiani
@sebastiani64

Blanquerna, “per a-mor”

“Si no ens entenem per llenguatge, entenam-nos per amor”. És la cita del *Llibre d'amic e Amat* de **Ramon Llull** que el divendres 15 de desembre van entonar dues mil persones en el concert de celebració dels **75 anys** de la Fundació Blanquerna. La Basílica de la Sagrada Família va acollir l'estrena del *Càntic d'amic e Amat* de **Bernat Vivancos**, que va rebre aquest encàrrec per celebrar l'aniversari de Blanquerna.

L'Orquestra Simfònica del Vallès dirigida per **Edmon Colomer**, el tenor **Ferran Mitjans**, l'organista **Juan de la Rubia**, i la interpretació conjunta del Cor Bruckner, el Cor de Cambra de Granollers - Amics de la Unió, el Cor Jove Amics de la Unió i la Coral Càrmina, van protagonitzar l'estrena de la Cantata. A la massa coral s'hi va sumar el Cor Blanquerna amb docents, personal i alumnes dels centres universitaris de Blanquerna. I tot els assistents a la celebració, que ens quatre moments de la Cantata s'afegeixen al cor reiterant el text del beat Ramon Llull. I repetint quatre vegades el nucli del missatge: “per a-mor”.

El president de la Fundació Blanquerna, **Josep Maria Carbonell**, va justificar l'acte i l'encàrrec

rec musical a Bernat Vivancos en les paraules de benvinguda. És “la nostra contribució a la cultura espiritual del nostre país, per deixar-ne petjada” i una manera de “reivindicar el lligam indestruïble entre la universitat i la cultura”. Carbonell va insistir en la necessitat de superar “el fraccionament del coneixement i la seva hiperespecialització que ens ha fet perdre el rumb de l’essència mateixa de la universitat i de la seva contribució a la cultura”.

El cardenal **Joan Josep Omella** també va pronunciar unes paraules inicials i va remarcar que els centres docents com Blanquerna existeixen per garantir una formació “com un projecte integrat i integrador, amb esperit crític i obert al món”. Va definir Blanquerna com “una obra que neix del cor i de la voluntat de servir la societat” i va remarcar la necessitat que “la seva identitat cristiana no es perdi”. Finalment va lloar l’encert de “fer parlar la música” perquè “fa viure allò subtil”.

El concert va tenir dues prèvies a la Cantata. L’obra de Vivancos *Aeternam*, que va semblar una estrena en el marc espiritual de la Sagra-

da Família. I un concert per a orgue de **Francis Poulenc** com a contrapunt introductor.

L’estrena del Càntic d’amic e Amat va beneficiar-se de ser la segona obra que compon Vivancos per ser interpretada a la Basílica de la Sagrada Família. El 2012 va ser **una obra coral** en el marc de l’Atri dels Gentils, amb més de 600 veus i que va ser la primera obra musical estrenada al temple i amb els cors als laterals superiors com havia imaginat Antoni Gaudí. En altres ocasions també s’han interpretat obres de Vivancos a la basílica.

LA CANTANTA ÉS UN EMPELTAMENT DEFINITIU DE L’OBRA MUSICAL DE VIVANCOS AMB L’ARQUITECTURA DE GAUDÍ

Tot això va afavorir divendres un empeltament definitiu de l’obra musical de Vivancos amb l’arquitectura de Gaudí. Una música gaudiniana. El **text** de la Cantata és una selecció de dotze versicles del Llibre d’amic e Amat, que

conté el **Llibre d’Evast i Blanquerna** de Ramon Llull, seleccionats amb **Albert Soler**. El diàleg entre l’amic (Blanquerna) i l’Amat (Déu) es va escolant helicoidalment entre els nervis de les columnes que s’eleva en forma de bosc a l’interior de la basílica. Una obra contemporània però amb esperit clarament mediterrani i amb diversos efectes com els ocells o el cant amb el públic que va aconseguir la implicació dels 2.000 assistents.

L’acte va comptar amb una ampla presència institucional. Hi van assistir l’alcalde de Barcelona, **Jaume Collboni**, el conseller de Salut, **Manel Balcells**, el conseller d’Universitats **Joaquim Nadal** i l’arquebisbe d’Urgell i copríncep d’Andorra, **Joan-Enric Vives**. També hi havia representats de les universitats catalanes, i del món polític i cultural. Una de les autoritats presents al final de l’acte va felicitar al compositor i li va dir que “no ha estat un concert, ha estat una experiència”.

Els Maristes creen una fundació internacional per protegir els drets de la infància

Dikyta Foundation és la nova fundació privada sense ànim de lucre que han presentat els Maristes. L'objectiu principal d'aquesta entitat és la protecció i promoció dels Drets de la Infància. La fundació d'àmbit internacional ha estat impulsada per l'Institut dels Germans Maristes. El president Dikyta Foundation, **Jaume Parés**, explica en què treballa la fundació: "Nosaltres treballem per una societat on els drets dels infants i el *safeguarding* siguin la prioritat i ho fem en xarxa amb altres organitzacions".

MARISTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Vaticà aprova la benedicció de les parelles homosexuals

"Davant la petició de dues persones de ser beneïdes, encara que la seva condició sigui de parella irregular, serà possible que el sacerdot doni el seu consentiment". Amb aquestes paraules obre el Vaticà la possibilitat que les parelles homosexuals puguin ser beneïdes per capellans. Una afirmació que arriba amb la '**Fiducia supplicans**', una declaració sobre el significat pastoral de les benediccions que ha publicat aquest dilluns el Dicasteri per la Doctrina de la Fe i ha aprovat el Papa.

VATICAN NEWS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

"El bisbe de Girona ara ja està en mans del Papa"

Segons el nunci apostòlic, **Bernardito Auza**, no hauria de trigar gaire el nomenament del bisbe de Girona perquè "ara tot està ja en mans del Papa". Segons ha explicat aquest dimarts en unes declaracions a Catalunya Religió, des de la nunciatura "ja ho hem presentat a Roma", on ja estaria la terna de candidats preparada per la nunciatura perquè el Dicasteri per als Bisbes elevi la proposta al papa **Francesc**. El nunci ha explicat que és conscient que "al cardenal **Joan Josep Omella** ha de contestar moltes vegades aquesta pregunta, però ara sí que depèn del Sant Pare".

JORDI LLISTERRI | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

'Matines' de Nadal a la Catedral de Palma | Joan Gené, CC BY-SA 4.0, via Wikimedia Commons

El paper del gall a la Missa del Gall, o Pollet

Les vigílies del dia de Nadal són per la religió cristiana un dels dies més importants. És el moment de comunió dels cristians on celebren el naixement del fill de Déu, Jesucrist. Una de les cerimònies més tradicionals és la missa del gall, que se celebra durant la mitjanit del 24 al 25 de desembre.

L'origen del nom es remunta al segle X dC, quan el papa Sixt III va instaurar el costum de realitzar una missa nocturna just en entrar el dia de Nadal, és a dir a les dotze de la nit, en l'anomenat "Ad Galli Cantus" (al cant del gall, en català). Aquesta expressió es deu al fet que els antics romans anomenaven 'el cant del gall' el començament del dia, a la mitjanit, lògicament es va dir 'missa del gall' a la missa que se celebrava a aquesta hora. Els historiadors subratllen que era més una festa que una missa solemne, com és actualment. Fins i tot, abans que comences l'eucaristia, la gent cantava a la porta de l'església.

En les Illes Balears i part del País Valencià se li anomena 'Matines' de Nadal. La tradició a Mallorca compta amb l'escenificació d'una perla del folklore català medieval, el Cant de la Sibila.

la, que profetitza l'arribada del Redemptor i del Judici Final.

A partir del Concili Vaticà II i des del 1962, la missa va decidir avançar-se un parell d'hores perquè els assistents poguessin arribar a casa seva amb el temps suficient per a celebrar l'entrada a Nadal. Això va popularitzar l'anomenada Missa del Pollet, que és la mateixa celebració, però dirigida a famílies amb nens i que sol dur-se a terme durant la tarda del mateix dia 24 de desembre.

Llegenda al voltant del gall

Com acostuma a passar en les tradicions, la raó històrica no acaba de quedar clara i queda envoltada de llegenda. Hi ha una altra versió que explica perquè s'anomena missa del gall. Aquest relat es basa en què va ser un gall el primer animal de l'estable que va veure néixer a Jesús i que amb el seu cant ho va anunciar a tot-hom. És també per aquesta creença que antigament el cant del gall donava inici a la missa i a les esglésies s'alliberaven ocells per celebrar el

naixement de Jesús. Tot i que encara més antigament el que es feia era sacrificis de galls, l'au que representa el Sol.

El seu veritable origen és incert. Amb tot, és una celebració molt arrelada en tots els països de tradició catòlica, i sobretot en alguns com Espanya, països d'Amèrica Llatina i Filipines.

CR | [LLEGIR AL WEB](#)

La tradicional decoració de les 'neules' de Mallorca.

La història de les neules de Mallorca, una decoració de Nadal poc coneguda

Quan pensem en neules de Nadal, la majoria pensa en el tradicional dolç enrotllat que es menja als dinars i sopars d'aquesta festivitat. Però, n'hi ha una altra. En aquest cas, no és comestible i té una funció més aviat decorativa. Parlem de les 'neules' de Mallorca.

La tradició d'aquest element decoratiu prové de Catalunya, encara que no ho sembli pel nom popular. Es tracta d'un element de paper circular on hi ha es representen escenes de tot tipus tallades. Pot ser el naixement, els reis mags, l'estel d'Orient o elements més culturals del lloc on es posen. En el seu origen, les neules no s'utilitzaven exclusivament per decorar Nadal, sinó en diferents diades importants. "Hi ha documentades, compres i col·locació de neules per a Corpus, per a l'Assumpció i per a certes solemnitats. El Nadal, una d'elles, que és on més va quedar", explica el tècnic de patrimoni de la Catedral de Barcelona, **Nil Rider**. Amb el temps, la decoració va anar perdent-se en totes les altres diades i es va quedar per Nadal.

En origen, sí que té relació amb la seva homònima. Les neules -decoratives- es feien amb galeta de neula - comestible-, però en un cert

moment es va fer el canvi al paper, al pergamió o a qualsevol material prim que permetés posar les decoracions de forma més pràctica.

“LA IDEA ÉS COMPARTIR UNA TRADICIÓ QUE AQUÍ S’HAVIA DEIXAT DE FER”

L’arribada de les neules a Mallorca es dona al ser l’illa conquerida el 1229, moment en què la tradició va començar a arrelar-se. La presència de la decoració ha anat minvant en els últims segles a Catalunya. Amb tot, la Basílica de Santa Maria del Pi, Núria, Sant Joan de Gràcia, Sant Iscle de Vallalta i Centelles són alguns dels llocs que l’han mantingut.

200 anys després tornen a la Catedral de Barcelona

Aquest any la gran novetat és que les ‘neules’ de Mallorca han tornat a decorar la Catedral de Barcelona després de 200 anys. Amb una tradició ininterrompuda durant sis segles, el 16 de desembre de 1822, el Capítol va decidir no posar-les i d’encà no tornaren a decorar la nau. Rider explica que l’autor **Tomàs Martínez** en la cerca de bibliografia pel seu llibre *Cada cosa a son temps i per Nadal neules. Notes per a l’estudi d’una tradició secular* va llegir que a la Catedral de Barcelona s’havien deixat de penjar el 1822 i va anar a comprovar-ho a l’arxiu de l’edifici. “Llegint allò va fer cap de dir que del 1822 al 2023 farien 200 anys rodons. Per tant, recuperariem una tradició 200 anys després de la seva pèrdua”, relata el tècnic.

En aquest context, també es va crear el Grup de Neuleres i Neulers de Mallorca amb la idea de compartir coneixement. Dintre de l’illa hi ha diferents formes de fer, segons explica Rider,

i amb la creació de l’entitat tenien un punt de trobada per compartir el coneixement. “Fan les coses d’una manera diferent que els de Manacor, llavors, fan trobades i s’expliquen secrets i es passen motllos amb dissenys”.

Aquest grups de neuleres van fer entrega de 180 neules per decorar la Catedral durant el desembre, que estaven especialment confeccionades amb motius culturals, religiosos i naturals. “La idea és compartir una tradició que aquí s’havia deixat de fer, de retornar la mare pàtria a la tradició”, afegeix. “Que no és una cosa perduda, perduda, però a la Catedral ja no es feia”, conclou Rider. El tècnic explica que després de Nadal les neules es guardaran per un altre any.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

Fotografia: Catedral de Barcelona.

On es podrà sentir el Cant de la Sibil·la la nit de Nadal?

El Cant de la Sibil·la és una de les tradicions de la nit de Nadal que ha anat prenent relleu en els darrers anys després que la UNESCO el declarés Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat. Enguany es representa a una trentena de llocs d'arreu del territori. **A Catalunya Religió n'hem fet un recull** per tal que pugueu trobar la interpretació del Cant de la Sibil·la més propera a casa vostra.

A Barcelona, el 24 de desembre es podrà escoltar el Cant de la Sibil·la a **Santa Maria del Mar** (19:30 h) que s'interpreta a l'estil tradicional. A aquesta basílica va ser el primer lloc de la ciutat on es va recuperar aquesta tradició l'any 1983, abans de la Missa del Gall. **A la Catedral de Barcelona** (22:45 h) estarà interpretada per la mezzosoprano **Mariona Llobera** i dirigida per **Pere Lluís Biosca**. Com en els darrers anys, el cor ha encarregat una revisió contemporània, enguany al reconegut compositor **Benet Casablanca**.

A l'Oratori Sant Felip Neri (19:45 h) s'escoltarà el cant a càrrec de la soprano **Rosa Maria Abella**, acompanyada per **Rafel Ramírez**, que tocarà la flauta de bec, i **Montserrat Abella**, amb la viola de roda.

El Cant de la Sibil·la també es podrà sentir a la ciutat comtal a l'església de Sant Gaietà (18:00 h); a la parròquia de Sant Medir (20:00 h), a càrrec de la Coral de Sant Medir; a la cripta de la Sagrada Família (23:00 h); a la parròquia de Santa Maria del Taulat (23:00 h) pel Cor Poblenou del Centre; a la parròquia de Santa Maria de Jesús de Gràcia (23:30 h); i a Santa Maria del Pi (23:30 h), que recentment ha recuperat aquesta tradició tot i que l'església la té documentada des del segle XVI.

Valls, Banyoles i algunes seus episcopals

La tradició nadalenca es farà present a altres seus episcopals com a Lleida (19:00 h), a Taragona (23:00 h), i a la Seu d'Urgell (23:40 h). El mateix 24 també se sentirà a l'església de Santa Maria de Turers de Banyoles (19:00 h); a l'església parroquial de Sant Andreu de Tona (19:30 h), interpretada pel cor Cantus Firmus de Centelles; a la parròquia de Sant Joan de Valls (23:30 h); i a la Catedral de l'Empordà de Castelló d'Empúries (23:30 h).

El Cant de la Sibil·la durant totes les festes

Però el cant de la Sibil·la no és únic de la nit de Nadal, aquest dissabte 16 de desembre es va

poder sentir a l'església de Santa Margarida de La Riera de Gaià (19:00 h) i el dimecres 20 de desembre s'ha pogut sentir a la parròquia de Santa Eulàlia de Merida de l'Hospitalet de Llobregat (21:00 h).

Aquest dijous 21 de desembre es va poder sentir a l'antic monestir de Sant Pau del Camp (19:00 h); a l'església de Betlem de Barcelona (21:00 h), sota la direcció d'Anais Oliveras; i a l'església parroquial de Santa Madrona (19:00 h).

El cant profètic s'escoltarà el 22 de desembre a la catedral de Girona (18:00 h) i a l'IDEAL en dos passis a les 20:00 h i a les 22:00 h amb la cantant Maria Arnal. A Cardedeu serà a l'església de Santa Maria (21:00 h) i a Castellvell del Camp a l'església de Sant Vicenç Màrtir (19:30 h).

A la Vall d'en Bas s'escoltarà el 23 de desembre a l'església de Sant Esteve d'en Bas (18:30 h) i al mateix dia també tindrà lloc a l'església de Sant Pere del Masnou (19:30 h). El 27 de desembre serà a Sénia a l'església de Sant Bartomeu (19:30 h) i també a la parròquia de Sant Esteve de Vila-seca (21:00 h). El 28 es podrà escoltar a l'església de Sant Joan Batista del Catllar (19:00 h). El divendres 29 a l'església de Santa Eulàlia

d'Esparreguera (20:00 h) i al Monestir de Sant Cugat (21:30 h). El 30 el Cant de la Sibil·la serà a l'església de Santa Maria del Socors d'Hostalric (18:00 h).

La representació també es podrà veure a Montserrat, concretament l'1 de gener a les Coves de Montserrat (19:00 h).

Una representació Patrimoni Cultural de la Humanitat

La Sibil·la és un cant profètic sobre la fi del món i l'arribada del Messies que va desaparèixer al segle XVI i només es va conservar la versió catalana a Mallorca. Al llarg del segle XX es va recuperar en algunes esglésies del Principat. La UNESCO va declarar la representació mallorquina Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat el 2010.

Ens podeu fer arribar les representacions del Cant de la Sibil·la que no es trobin a l'article a través del nostre correu: redaccio@catalunyareligio.cat.

Comprensió amb la secularització dels joves

JOSEP ORIOL PUJOL I HUMET

A COMPROMÍS EDUCATIU I SOCIAL

És fàcil desentendre'ns dels joves pel seu allunyament de la fe i en especial de l'Església, tot associant-los a l'hedonisme, al consum, a centrar-se en ells mateixos i a la confiança única en els avenços científics. Mentre ens abstenim d'analitzar un entorn social complex, amb uns canals de comunicació poderosos que dificulten l'anar contracorrent i amb una proposta eclesial poc atractiva i amb contradiccions significatives.

Déu avui no es percep com a font de seguretat. La sanitat, els recursos econòmics, l'Estat com a garantia social, units a una racionalitat i

al pensament positiu considerats màxima expressió del desenvolupament humà, deixen poc espai al misteri i, fins i tot, a l'espiritualitat. Les oportunitats d'apropar-se a una proposta eclesial que permeti viure la fe són escasses. El desconcert i la inseguretat en una majoria d'adults tampoc facilita presentar-los propostes. Les contradiccions que mostren els mitjans, com la riquesa aparent de la jerarquia, el drama de la pederàstia, una moral centrada en la sexualitat que es voldria per a tothom i manifestacions públiques poc atentes als codis del moment, fan poc atractiva la proposta eclesial.

És ben cert que en determinats entorns la vivència familiar de la fe és més intensa. L'entorn social en algunes, poques, comunitats cristianes és atractiu per als joves amb unes activitats i litúrgia pensades per a ells. És cert que amb les necessitats bàsiques suficientment cobertes i amb una cultura i formació significatives és més fàcil obrir-se a la dimensió espiritual si se'ls ajuda amb preveres i agents de pastoral que viuen la fe i hi tenen una dedicació suficient.

La gent jove d'avui, com la de generacions anteriors, té inquietuds, és sensible als febles socialment, és generosa com ho mostra el seu voluntariat fent de monitors d'esplai, caps escoltes o implicant-se en altres causes nobles. És honest en aquest context i davant aquesta realitat, atribuir-los-hi una voluntat d'allunyament de la fe? Poden viure l'espiritualitat -"ser místics" com afirmava Karl Rahner- amb el testimoni i l'acompanyament que viuen i senten? Podem apartar grups de les nostres parròquies perquè no responen a l'ideal que des d'un món concret i minoritari hem imaginat? La fe és do i aquest

és molt més fàcil de viure en un ambient religiós generalitzat. És aquest "substrat" habitual en els seus entorns? En un ambient hostil, sense testimonis propers forts, fins i tot les famílies ho tenen molt difícil per educar en la fe. Cal ser molt humil abans de responsabilitzar els joves de no creure. Evitem jutjar els que tenen poques oportunitats i procurem fer algunes aportacions que afavoreixin un ambient on pugui germinar la fe.

El simbolisme de l'agulla i el nou gall de coure i or que tornen a coronar Notre-Dame
DL, 18/12/2023 | 3/24

Taüll, una joia del romànic que ja és patrimoni d'un país sencer
DC, 20/12/2023 | LA MAÑANA

Un pessebre de la Garriga homenatja a Pere Terricabras
DJ, 21/12/2023 | EL 9 NOU

Restauració del claustre i el camí d'accés al castell monestir d'Escornalbou
DJ, 21/12/2023 | DIARI DE TARRAGONA

El Centre Cultural La Creueta de Navarcles acull la presentació de l'Agenda Llatinoamericana 2024
DJ, 21/12/2023 | REGIÓ 7

El prior de Montserrat, a l'església dels Dolors de Vic
DJ, 21/12/2023 | EL 9 NOU

L'escena dels romans guanya protagonisme al Pessebre Vivent del Pont Llarg de Manresa
DV, 22/12/2023 | REGIÓ 7

El partit italià de Giorgia Meloni vol imposar per llei símbols religiosos a les escoles italianes
DV, 22/12/2023 | EL PAÍS

31 | LA SETMANA A LES XARXES

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetares

La @fundperetares us desitja felix Nadal! Celebrem aquestes festes amb la mirada posada en la [#transformacionsocial](#). Siguem llum en el camí mitjançant la bondat i l'alegria. Molt bon Nadal! ❤️

[#NadalPereTarrés](#) [#Nadal](#) [#Nadal2023](#)

10:20 · 21 de des. 23 · 112 Visualitzacions

Libreria Claret
@LibreriaClaret

Viu l'advent i el [#Nadal](#) amb la Lectio divina per als temps forts. Any B de l'Editorial Claret [@claret.cat](#)/[llibre/lectio](#)...

Lectio Divina
per als temps forts. Any B
Josep Roca, CMF

claret
EDITORIAL

10:01 · 22 de des. 23 · 13 Visualitzacions

La Sagrada Família
@sagradafamilia

CAT.Un any més el dia 24 de desembre a les 19h, la Sagrada Família acollirà la missa del Pollet, especialment pensada perquè els més petits celebrin l'eucaristia de Nadal. L'entrada a la Missa del Pollet és lliure i gratuïta fins a completar l'aforament.

11:31 · 22 de des. 23 · 1.177 Visualitzacions

FECC
@FECCComunicacio

Acabant l'any, és bonic donar notícies com aquesta: 161 alumnes en situació de risc de l'escola cristiana s'apropen a Montserrat [@montserratinfo](#) [@tuic.cat/izkR9](#), Merci [@AeriMontserrat](#) per compartir-ho amb [@CreuRojaCAT](#) i [@CaritasCataluny](#), [@Taula3sector](#) [@epiasantantoni](#)

RAMON PONT i 8 més

8:37 · 22 de des. 23 · 203 Visualitzacions

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Es bàsica per aprendre a viure junts, i un bon antídoto contra la intolerància i el fonamentalisme. Som a la cloenda del postgrau en [#CulturaReligiosa](#) que hem ofert en aquesta primera edició amb [@uvic_epostgrau](#) [@escolapostgrau.uvic.cat/postgrau/cultu...](#)

12:16 · 16 de des. 23 · 366 Visualitzacions

Monestir de Poblet
@MonestirPoblet

Aquesta tarda, l'Abat del [@MonestirPoblet](#) Octavi Vilà ha donat la benvinguda al President del Consorci d'Aigües de Tarragona, el Sr. Joan Alginet i als caps de departament de departament.

17:33 · 20 de des. 23 · 173 Visualitzacions

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Educadors amb [#passióeducar!](#) [#AulaDelInnovacióEducativa](#) publica en el n. 332 un article d' [@odepaula80](#) de [@FEDACMontcada](#) sobre les propostes d'aprenentatge globalitzades orientades a la transformació digital. Us l'heu perdut? [@grao.cat/revistes/revis...](#) [@EditorialGrao](#)

10:58 · 19 de des. 23 · 1.343 Visualitzacions

Jesuites Educació
@JesuitesEdu

Déu es troba present, que no només passa per la vida, sinó que bateja en ella. El seu amor ens impulsa a transformar la creació des de i per amor. Des de [#JesuitesEducació](#) us desitgem unes molt bones festes 🌱 al costat dels qui més estimeu!

[#ViureperAmar](#)

18:25 · 20 de des. 23 · 230 Visualitzacions

Solidaritat Sant Joan de Déu
@solidaritatsjd

Com els bons desitjos de [#Nadal](#) compartits per les persones que atensem, volem que, sempre que ho necessitem, trobem camins nous plens d'oportunitats, de somriures i de mans que us ajudin. Vivim uns temps una mica desoladors, per això **defensem l'alegria i l'optimisme** més que mai. És l'única manera de poder somiar amb un futur ple d'esperança.

Bones Festes i Felic Any Nou!

17:16 · 21 de des. 23 · 54 Visualitzacions

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Avui [#DiktyaFoundation](#) hem estat a la presentació de la memòria del Sistema de Protecció de la Infància de la [@FundacioFCB](#). Contens de veure com treballen en la mateixa línia, en la defensa dels [#dretsdelesinfants](#) i en xarxa. [@JoanLaportaFCB](#) [@FCBarcelona](#) [#Safeguarding](#)

17:57 · 20 de des. 23 · 190 Visualitzacions

Mans Unides Barcelona
@mansunides

La COP28 de Dubai: quelcom a remarcar en un sentit o altre?

Coneix totes les claus sobre la cimera: [mansunides.org/delegacion/bar...](#)

En el Dia Internacional de la Solidaritat Humana, reivindicuem que és la solidaritat l'element clau per fer front a la urgència climàtica.

14:14 · 20 de des. 23 · 21 Visualitzacions

Justícia i Pau
@JusticiaPau

Amb el desig que l'entrada de l'any nou aportí pau als conflictes oberts i ens empenyí a continuar promovent una cultura del diàleg i la lluita per una societat del bé comú, a favor de la justícia global i el treball pels DDHH.

Des de Justícia i Pau, us desitgem un bon Nadal!

Lafede.cat-organitzacions per a la Justícia global i 5 més

9:55 · 22 de des. 23 · 106 Visualitzacions

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimerà, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de:

